

Nem az vagyok

*A jércével kapirgáló
öcskös,
aki voltam,
nem ismerne rám,
ha találkoznék vele,
s akire
alig hasonlítok már.*

*Nem az vagyok,
aki esténként
a kéményfarkincás tanyában
álmoskodtam valamikor,
s akit nyulak hívtak játszani
a meleg dülőre,
bekiabáltak az ajtón.*

*S aki még sokáig
várt vissza
a küszöb-magaslaton.
Látta néha
a messze fel-fellobogó arcom,
amerről visszahívni engem
fölágaskodtak a szélben,
vágattak volna
nyihogva utánam a földek.*

SIMAI MIHÁLY

Szemek

*az óriás szemek
az óriás szemek
fölém festette őket
a révült képzelet*

*reám nyitotta őket
hogyan nézve nézzenek
a menny menyezetéről
az óriás szemek*

*a mélyük szédület
a kékjük örület
késtiszta fényüek
az óriás szemek*

*csak Guernica után s csak
Picasso fest ilyet
szemöldökük galamb de
táskásak véresek
háború-bogarú perzselt
pillátlan héjitalan szemek*

*csak holta után s csak élni-
akaró festő fest ilyet*

*kár volt őket kinyitni
lezárni volna jobb
csak játszott a képzelet de ők
lehűnyhatatlanok*

kár volt őket kinyitni
— megfut a képzelet
de — mintha álmutat — néznek
az óriás szemek

mögöttük a világ izzik
városok folyók hegyek
mindenki akit szerettem
's mindenki aki szeret

egyikben pára homálylik
bolygónyi könny remeg
száznapi fény a másik
virágzik végtelent

húsból-vérből-parázból
teremtett testemet
elnéznek hamvadásom
az óriás szemek

elnéznek hogyan mozgat
mint bábjaikat a bábos
a negyven seb amelyből
mind a negyven halálos

nem alszom — alvadok
eleven seb vagyok
akarják a szemek
fenséges fény legyek

egyik szemem az égre gördül
másik a földre pereg
tárgul s mint iker-világ-úr
világít a két szemüreg

ezután már belőlem néznek
az óriás szemek
kivetítik az égre
törékeny testemet

kinagyítják az égre
száz naprendszeremet
— ráadják a világra
elfénylő fényemet

Lüktetések

Héjuk lezárva függenek
kék világfán a szemeim
Nagy befelé-tűző szemek
Emberöltőnyi nap körül
holdlanak földlenek

Most súlyosabb vagyok a földnél
Vonzottjaim a csillagok
Ők is én is tudjuk a törvényt
a jót amire jó vagyok

Lüktetek s érzem hív a tenger
Mossa a szívem homlokom
magához húz

bölcs delfinekkal
kalandozunk Atlantiszon

Tisztaünnep

*tiszta vagyok mint a bevérzett
hó mint a behavazott
márciusi búzavetések
zöldje most tiszta vagyok*

*tiszta most mint a sugárzás
mint az égüveg tiszta vagyok
tiszta mint kamasz-szívárvány
s mint a kokárdás tavaszok*

SZALAY FERENC: HÁZASPÁR